Sääl oleks wesi weretanud,
Jõe kallas kaswatanud!
Oh minu sõsarad ja õed
Wõtke tarka õpetust:
„Tütar lapse põlw on kuldne
Tema elab mureta.
Oh mina waene, miks mina lõinud,
Joodikulle mehele!
Joodikul mina nälga näidud;
Kui ta kõrtsist kodu tulnud,
Wõttis wembla, andis mulle
Mööda selga pikuti.

№ 10.

Oleks mind loodud loulijaksa!
Mind pole loodud laulijaksa.
Mind on loodud kündijaksa
Adra äke siadijaksa
Musta mulla pöörijaksa.
Oleks mind loodud loulijaksa!
Ma loulaks mered murudeksa,

Mere kaldad kaladeksa,
Mere liiwa linnasteksa,
Mere põhja põllumaaksa! —

Kawal hans õpetajal sulaseks.

Üks õpetaja kõskis alati oma sulastel orseti minna torni kella lööma. Iga üks, kes kella läks lööma, ei pääsenud enam tagasi. Nüüd wõttis õppeta omale kawala hansu sulaseks. Hans kauples õpetajaga, et paljalt päewa tõusust kunni loojani tööl on ja wahel öösiti ka kaib tornis kella löömas. Kaup tehtud — Hans teenistuses.

Kohe esimisel öösel saadeti Hans torni kella lööma. Saab esimise trepi juurde — wanapõis wastas. Hans wiskos krauhti minema ja astub edasi. Töise trepi juures töine wanapois wastas — Hans wiskos ka selle minema. Nüüd oli tee kella juurde lahti. Hans lõheb kella juurde, haarab